

Evidencijski broj / Article ID: 19727441
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section: Kultura

Redateljica **Aida Bukvić** u Dubrovniku je režirala kaskijansku predstavu "Glava lava" Ivana Salečića u prekrasnom ambijentu podno tvrđave Minčete

Ženska ravnopravnost tema je od baroka do današnjice

NIJE DVOJILA OKO ANGAŽMANA
 Redateljicu je u Dubrovnik pozvala Dora Ruždjak Podolski, a roman je adaptirala s Marijanom Fumić

Likovi zarobljeni u prostoru i mentalitetu starog Dubrovnika otvaraju pitanje što nam znači sloboda

je konkretniji u svojoj bremenitosti, a suvremenost, uz priču o renovaciji stana u samoj gradskoj jezgri, nudi vizuru s odmakom punu fine ironije i cinizma. Sadašnjost govori o baroku, barok govori o sadašnjosti kroz motive kojima se bavi, kao što su pitanja ženske ravnopravnosti, disfunkcionalne obitelji, muško-ženskih pa i staleških odnosa. Isprepletenost dva vremena stvara mentalni prostor predstave koja se pretvara u zanimljiv vizualni identitet. Motivi zarobljenosti likova u kamene zidine, što u konkretnom što u mentalnom smislu, te pitanje slobode, njezina značenja i granica tek su najzanimljiviji motivi koje predstava otvara u priči o rekonstrukciji stana u staroj gradskoj jezgri i alternativnoj povijesti obitelji Gundulić.

Glumački ansambl doista je fantastičan. Po kojem ste ključu odabirali glumce?

Prednost rada na Dubrovačkim ljetnim igrama je mogućnost odabira najbolje moguće podjele. Tako sam imala sreću da u "Glavi lava" okupim oko sebe zaista najbolju podjelu koju sam mogla zamisliti. Od veterana hrvatskog glumišta Doris Šarić-Kukuljice, Branimira Vidića Flike i Mara Martinovića, koji nam je bio i savjetnik za dubrovački govor, preko Amara Bukvića, Jadranke Đokić i Dražena Šivaka pa do najmlađih, divnih mladih glumica i glumaca čije vrijeme tek dolazi Ive Kraljević, Romana Nikolića, Glorije Dubelj, Marijana Klišmanića i Veronike Mach.

I na Igrama je kazališna publika ograničena, razdvojena i maskirana. Mislite li da je ovakav model održiv i vraća li se kazalište nakon ove pandemijske godine napokon u život?

Drago mi je da je kulturna i umjetnička scena živnula i da nam se publike sve hrabrije vraća. Nadam se da će tako biti i na jesen. Gledajući umjetničku i kazališnu scenu u europskom kontekstu, naši su kazalištarci, barem oni u institucijama, imali sreće jer su kontinuirano radili, naravno uza sve epidemiološke mjere. Nije to bio rad na kakav smo se navikli, uvijek je postojala opasnost od zatvaranja, izolacija, zaraze, ali kazališta su bila više-manje otvorena. Ali zato je nezavisna scena doslovno završila na respiratoru jer su epidemiološke mjere za nju značile neisplativost i neodrživost. Upravo zbog svih tih vrijednih umjetnika koji se iz dana u dan bore, a ne pripadaju institucionalnim teatrima, želim da ovaj model što prije završi i da se što prije vratimo u staro normalno, barem što se kazališta tiče.

Tia Špero

U prekrasnom ambijentu podno tvrđave Minčete sinoć je održana druga dramska premijera 72. Dubrovačkih ljetnih igara. "Glava lava" adaptacija je istoimenog debitantskog romana urednika, publicista i psihologa Ivana Salečića. Priča je to u kojoj se prikazi kaskijanskog potvata preuređenja kuće u staroj gradskoj jezgri glavnog lika, književnog pandana Ivana Salečića, izmjenjuju i pretapaju s prizorima iz 17. stoljeća, zbiljom Dubrovačke Republike i alternativnom poviješću obitelji Gundulić. O predstavi smo razgovarali s redateljicom Aidom Bukvić, koja je tu magiju uspjela prenijeti na scenu.

Kako ste krenuli u adaptaciju ovog, poprilično opsežnog romana od nekih 400-tinjak stranica?

Knjiga mi se već na prvo čitanje učinila kao dobar materijal za prijenos u neki drugi medij kao što su kazalište ili film. Dvije priče iz dva različita vremena, koje su povezane zajedničkim motivima, bogate su sceniski potentnim motivima tako da, kad je došao poziv od intendantice Igar Dore Ruždjak Podolski, nisam puno dvojila. Salečićev roman je poluautobiografskog karaktera, poprilično je opsežan i vuče nekoliko narativa – njegovo iskustvo s kupnjom i renovacijom stana u Dubrovniku, dosta traumatično iskustvo rada u marketingu i narativ alternativne povijesti obitelji Gundulić iz 17. stoljeća. U

adaptaciji romana moja suradnica, dramaturginja Marijana Fumić i ja odlučile smo se za dva dominantna narativa – onog suvremenog koji se odnosi na kupnju stana u Dubrovniku i onog baroknog. Barokni dio romana scenski je najzanimljiviji, ali dijaloški i najmanje raspisan u romanu tako da je Marijana uistinu napravila lavovski posao u njegovu raspisivanju i istraživanju.

Budući da je tu riječ o jednoj autentičnoj dubrovačkoj priči, zašto je važno da se ona odigrala upravo na Dubrovačkim ljetnim igrama?

"Glava lava" repertoarni je izbor umjetničkog vodstva Dubrovačkih ljetnih igara, intendantice Dore Ruždjak Podolski i njezina pomoćnika za dramski program Saše Božića. Roman je to koji je duboko ukorijenjen u grad, u njegovu povijest, ali i sadašnjost. Na jednoj razini roman se može čitati i kao pokušaj razumijevanja grada "...u kojem vrijeme kao da je zaključeno, u kojem sva njegova doba žive u isti čas..." tako da mi se čini da je postavljanje ovog romana ovdje u Dubrovniku, ispod zidina kule Minčete, u direktnoj komunikaciji s gradom i ljudima iz grada, najbolji i jedini mogući izbor.

Kako ste na sceni uspjeli pomiriti prizore suvremenog i povijesnog Dubrovnika?

Isprepletenost ova dva vremena, koja se u jednom trenutku kroz zajedničke motive spoje u jedno, u brzom ritmu gotovo pa filmske montaže najzahtjevniji je dio rada na predstavi, koji nas je dočekao dolaskom ovdje, u Dubrovnik, na odabranu lokaciju, igralište ispod kule Minčete. Barok

DVJE POVIJESNE RAZINE Predstava pleše između prizora iz vremena Dubrovačke Republike i modernosti, u kojoj književni pandan autora Ivana Salečića kupuje i pokušava obnoviti kuću u staroj gradskoj jezgri